

מ"ת 10846/08/21 - מדינת ישראל נגד לית ג'זיל

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 10846-08-21 מדינת ישראל נ' ג'זיל(עציר)
תיק חיצוני: 505312/2021

בפני	כבוד השופטת דנה עופר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	לית ג'זיל (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בין הצדדים מחלוקת לעניין קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב במיוחס לו, ולפיכך עוסקת החלטה זו בשאלת הראיות בלבד.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע מספר עבירות של כניסה שלא כחוק למדינת ישראל, עבירה על סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, וכן קשירת קשר לעשות פשע, עבירה על פי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר, עבירה לפי סעיף 384(א)(2) לחוק העונשין, וכן התעללות בבעלי חיים, עבירה לפי סעיף 2(א) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994.

3. על פי העובדות הנטענות בכתב האישום, המשיב הוא תושב הרשות הפלשתינאית, אשר ללא היתר כדון נכנס כמה פעמים לשטחי מדינת ישראל. נטען, כי הנאשם נכנס לשטחי מדינת ישראל ביום 6.6.21, וכן ביום 26.6.21 נכנס ושהה בשטחי המדינה עד ליום 11.7.21, ועוד שהה בשטחי המדינה בין ה-22.7.21 ל-25.7.21.

עוד נטען בכתב האישום, כי המשיב הועסק על ידי המתלונן שחאדה (להלן: "המתלונן") בשמירה על הדיר שבבעלותו, בטיפול בבעלי החיים ובעבודות ניקיון ותחזוקה של הדיר.

ביום 25.7.21, על פי הנטען, בשעה 06:30, הגיע לדיר אדם אחר, שיכונה להלן "מרואן", ברכבו מסוג סקודה, לאחר שקשר קשר עם המשיב לגניבת טלאים מהדיר.

בהמשך לכך, מרואן, בצוותא חדא עם המשיב, נטל מהדיר חמישה טלאים, רגליהם נקשרו באמצעות אזיקונים, והם הוכנסו לתא המטען של הרכב. עשר דקות לאחר מכן יצא מרואן מהדיר ברכב הסקודה, בנסיעה לכיוון כביש 6 ולאורכו. בחלוף כשעה וחצי נעצר מרואן בידי המשטרה במחסום תאנים, אז נמצאו הטלאים בתא המטען של הרכב.

על פי הנטען בכתב האישום, הטלאים הוכנסו לתא המטען בתנאי צפיפות קשים, בחום גבוה, ללא אוורור, בעודם קשורים ברגליהם.

עוד נטען בכתב האישום, כי כניסתו של המשיב לשטחי מדינת ישראל ביום 22.7.21 הייתה ברכב של מרואן (טיוטה הפעם), אשר הסיע אותו ממחסום סאלם לדיר שבוואדי סלאמה.

4. על פי טענת המבקשת, ישנן ראיות לכאורה הקושרות את המשיב למיוחס לו.

מאחר ואין מחלוקת בעניין השהייה הבלתי חוקית בישראל, התמקד הדיון בשאלה אם ישנן ראיות הקושרות את המשיב לגניבת הטלאים המתוארת בכתב האישום. על כך חלק הסניגור.

5. לטענת המבקשת, הראיות אשר קושרות את המשיב למעשה הגניבה הן אלו:

א. דו"חות פעולה של שוטרים, אשר תצפתו על הדיר, וראו את מרואן נכנס אליו כשהמשיב שוהה במקום, ויוצא מהמקום בחלוף 10 דקות. הדבר אף תועד במצלמת וידאו של השוטרים. אחד השוטרים ציין בדו"ח הפעולה שלו, כי הרכב נכנס למקום בנסיעה קלה ויצא ממנו בנסיעה כבדה;

ב. מחקרי תקשורת מלמדים על הקשר בין המשיב לבין מרואן ואף מלמדים על כך שמרואן היה בדיר ביום הגניבה;

ג. הטלאים שנגנבו נמצאו בתא המטען של רכבו של מרואן, עת נעצר הלה במחסום, כאשר הטלאים היו קשורים ובמצב נשימתי קשה;

ד. בעל הדיר זיהה כי מדובר בטלאים מהדיר שלו. לשניים מהטלאים היה סימון כחול על הגב, ובעל הדיר אישר כי מדובר בסימון שלו;

ה. חוות דעת מומחה שלפיה הטלאים הובלו בתנאים שהם בבחינת התעללות בבעל חיים;

ו. המשיב הודה בקשר בינו לבין מרואן, והודה בכך שפגש את מרואן בדיר בבוקר הגניבה ושהה עמו כעשר דקות.

ז. המשיב מסר בהודעתו, כי מרואן הגיע לדיר על מנת להביא לו תרופה מסוימת, ואילו מרואן הכחיש את עצם נוכחות בדיר ביום האירוע ואף הכחיש כי עמד בקשר עם המשיב בימים הסמוכים לאירוע. מרואן בעת מעצרו במחסום נראה לחוץ, ומסר גרסה לא סבירה, שלפיה רכש את הטלאים בדרכו למחסום ממאן שהוא באום אל פאחם, שפרטיו אינם ידועים לו. מרואן שיקר עוד בהודעתו, עת מסר שאינו מכיר את בעל הדיר, כאשר בעל הדיר ציין בהודעתו שמרואן כן מוכר לו. בהודעות מאוחרות יותר שמר מרואן על זכות השתיקה.

ח. המשיב הודה כי הוא עבד בדיר תקופה ממושכת. למשיב הייתה גישה למצלמות האבטחה בדיר. בדיקה במצלמות האבטחה העלתה כי ישנו ניתוק בזמן הרלבנטי להגעתו של מרואן למקום. לטענת המשיב, יש בעיות באינטרנט שבגללן המצלמות מתנתקות, אולם תמוה כי הניתוק הוא בדיוק ביחס לאותן 10 דקות שבהן שהה מרואן בדיר.

ט. נסיעתו של מרואן מהדיר ועד למחסום תאנים תועדה במצלמות עין הנץ. זמן הנסיעה מעיד על כך, שהייתה זו נסיעה רצופה, כך שהגרסה שלפיה עצר מרואן באום אל פאחם ורכש את הטלאים נחלשת עוד.

לטענת המבקשת, אמנם אין ראיה ישירה לכך שהמשיב גנב את הטלאים, אולם קיימות ראיות נסיבתיות בעצמה מספיקה לצורך מעצר עד תום ההליכים. מרואן הרחיק את עצמו מהמשיב ומהדיר, ואילו המשיב קשר את מרואן גם אליו וגם למקום. לצד זאת, גרסתו של מרואן, אשר הטלאים הגנובים נמצאו ברכבו, התגלתה כשקרית, והדבר מחזק את הראיות גם כלפי המשיב.

6. הסניגור אינו חולק על כך שהיה קשר בין המשיב לבין מרואן, ועל כך שמרואן הסיע את המשיב מהשטחים אל הדיר ובחזרה. הסניגור אף אינו חולק על כך שהסבריו של מרואן לעניין הימצאות הטלאים בתא המטען של רכב אינם סבירים, אולם מכאן ועד קשירת המשיב לגניבה - רחוקה הדרך, לטענתו.

לטענת הסניגור:

א. אין ראיה שמוכיחה כי הטלאים שנמצאו ברכבו של מרואן אכן נלקחו מהדיר שבו עבד המשיב.

ב. השוטרים שתיצפתו על מרואן ראו אותו נכנס לדיר, אולם איבדו קשר עין עמו, כפי שעולה מדו"חות הפעולה, ולא ראו את מעשיו של מרואן בתוך הדיר.

ג. גרסת המשיב שלפיה מצלמות האבטחה אינן עובדות באופן תקין, ויש הרבה התנתקויות של האינטרנט, לא נבדקה כלל. אין חוות דעת שמלמדת שהיה ניתוק יזום של המצלמות בשעה הרלבנטית.

ד. לא ניתן לדעת מהסתכלות על הרכב הנוסע, אם הוא נכנס בנסיעה קלה ויצא בנסיעה כבדה,

כפי שגרס השוטר בדו"ח הפעולה. הטלאים הועמסו לתוך תא מטען סגור, ולא ניתן לדעת באיזה שלב הוכנסו לתא המטען. לא ניתן לשלול את האפשרות שהטלאים הועמסו בתא המטען של מרואן במקום אחר, וכלל לא בדיר הרלבנטי, גם במהלך נסיעה שהיא פחות או יותר רציפה.

ה. לא ברור מדוע לא עצרו השוטרים את מרואן ביציאתו מהדיר, ומדוע איפשרו לו לנסוע כל הדרך עד למחסום תאנים, מהלך נסיעה של כשעה.

ו. בעל הדיר אינו יודע כמה טלאים בדיוק יש לו בדיר. על פי עדותו יש לו בין 200 ל-250 טלאים. הוא אינו יכול לדעת כי חמשת הטלאים נגנבו מהדיר שלו דווקא. בעל הדיר מסר עוד בעדותו, כי הטלאים שהובאו אל הדיר לא ניגשו אל אמותיהם, והסימון הכחול על שניים מהטלאים אינו סימון ייחודי.

ז. מרואן ככל הנראה משקר, אולם אינו מפליל את המשיב באופן כל שהוא.

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

ראשית אציין, כי ישנן ראיות לכאורה לכך שמרואן גנב את הטלאים מהדיר של המתלונן.

ראיות אלו הן הימצאות הטלאים הקשורים בתא המטען של רכבו; הימצאותו של מרואן בשעה 06:30 בבוקר בדיר של המתלונן, כפי שעולה מדו"חות הפעולה, מהצילומים ומעדויות של המשיב; והתיעוד בדבר נסיעתו הרציפה של מרואן לאורך כביש 6 עד למעצרו.

לכך מצטרפת גרסתו הראשונית של מרואן, אשר בשעת מעצרו טען בפני השוטרים כי הטלאים הובאו מאום אל פאחם, גרסה אשר אינה יכולה לדור בכפיפה אחת עם הראיות הקושרות את מרואן לדיר של המתלונן ולנסיעה רציפה בכביש 6, לאורך שעה ועשרים דקות עד למעצרו במעבר תאנים.

על גרסה זו חזר מרואן גם בהודעתו הראשונה (מיום 25.7.21), והוסיף כי את הטלאים רכש בסביבות השעה 08:00 בבוקר, כ-40 דקות לפני שעת מעצרו.

עוד מסר מרואן בהודעתו השנייה (27.7.21), כי הוא אמנם מכיר את המשיב, אולם היה בקשר עמו רק כחודש קודם לכן, אינו יודע במה עובד המשיב, ולא ביקר בדיר ביום האירוע בכלל. כאשר עומת מרואן עם העובדה שהמשיב אישר קיומו של קשר בין השניים ביום האירוע, ביקש מרואן לעצור את החקירה לצורך התייעצות עם עורך דינו, ולאחר התייעצות זו - שמר על זכות השתיקה.

במילים אחרות, מרואן - שבעצמו קשור לכאורה לגניבת הטלאים מהדיר של המתלונן - מסר גרסה

שלפיה הטלאים לא היו ברכבו בעת שהגיע אל הדיר, אלא בשלב מאוחר יותר, וכי הועמסו על הרכב באום אל פאחם, כל זאת בשעה שיש ראיות לכך שמרואן יצא מהדיר של המתלון בשעה 06:40, נסע לאורך כביש 6 ונעצר בחלוף שעה ועשרים דקות, כך שהגרסה שלפיה הטלאים הועמסו על הרכב סביב השעה 08:00 באום אל פאחם קורסת מאליה.

שקריו לכאורה של מרואן וניסיונו להרחיק עצמו מהדיר של המתלון ומהמשיב, יחד עם שתיקתו בהמשך החקירה, לצד הראיות הקושרות את מרואן למשיב ולדיר ביום האירוע עצמו, מקימים תשתית ראייתית לכך שהטלאים שנמצאו ברכבו של מרואן הינם טלאים שמקורם בדיר של המתלון.

מאחר והמשיב אישר בהודעתו, כי הוא עצמו היה בדיר בבוקר האירוע בשעה שמרואן הגיע למקום, והיה יחד עם מרואן בכל הזמן ששהה במקום, הרי שנדרש שיתוף פעולה מצדו של המשיב בהעמסת הטלאים על רכבו של מרואן, ומכאן - קיומן של ראיות לכאורה כנדרש גם לכך שהמשיב קשור בגניבת הטלאים.

8. בשלב הדיון בבקשת המעצר עד תום ההליכים, עת נדרש בית המשפט לקבוע קיומן של ראיות לכאורה, אפשר שייקבעו ראיות כאלו על סמך ראיות נסיבתיות, כל עוד הראיות הללו הינן על פניהן בעלות עוצמה, משתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות פליליות שיכולה לבסס הרשעה (בש"פ 8311/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל**, 19.12.13).

נמצא כי המארג הראייתי הקיים בתיק זה מספיק, כאמור, על מנת להביא למסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה בלתי מבוטלת, לכך שהמשיב היה מעורב בגניבת הטלאים מהדיר של המתלון, ושיתוף פעולה עם מרואן בכך.

טענותיו של הסניגור, כמפורט לעיל, מצביעות על סימני שאלה מסוימים ביחס לקשר בין המשיב לבין הגניבה, אולם אין בכך כדי לשלול את המסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה למעורבות של המשיב בגניבה, כאשר זו נלמדת מהמארג הראייתי הקושר לכאורה את מרואן לביצוע העבירה, בדיר של המתלון, בנוכחות המשיב.

9. אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה לכך שהמשיב ביצע מספר עבירות על חוק הכניסה לישראל.

כאמור לעיל, מצאתי כי קיימות גם ראיות לכאורה לכך שהמשיב היה מעורב בגניבת הטלאים מהדיר של המתלון ובביצוע יתר העבירות הנלוות לכך, לרבות ההתעללות בבעלי חיים, לאור אופן העמסתם של הטלאים, לכאורה בדיר של המתלון, אל תא המטען של מרואן, תוך שיתוף פעולה בינו לבין המשיב.

ניתנה היום, ז' אלול תשפ"א, 15 אוגוסט 2021, במעמד
הצדדים.